

[Nygaard.]

Række af vore positive Forslag var blevet afvist, stillede den socialdemokratiske Gruppe et Forslag til Beslutning her i dette høje Ting den 29. Marts 1928. Vi foreslog her, at der skulde nedsættes et Udvalg paa 15 Medlemmer, der skulde beskæftige sig med de herhenhørende Spørgsmaal. Forslaget blev forkastet med alle Stemmer mod Socialdemokraternes, og det til Trods for at vort Parti her havde rejst en Række Spørgsmaal, der kunde have været løst, dersom man blot havde haft Villie til at gøre det.

Jeg skal opfriske i det høje Tings Erindring, hvad det var for Spørgsmaal, Socialdemokratiet havde rejst, Spørgsmaal, som det var Meningen at det nævnte Udvalg skulde arbejde med, efter at Rigsdagen var sendt hjem, idet Udvalget saa skulde udarbejde Forslag, efterhaanden som det kom gennem Spørgsmaalene. For det første skulde man skabe Muligheder for ved Statsforanstaltninger at modvirke Erhvervskrisen og Arbejdsløsheden; for det andet skulde man afgive en Redegørelse angaaende Muligheden for i Fremtiden at komme til normal Beskæftigelse af Befolkningen; og for det tredje skulde man udarbejde Lovforslag angaaende alle eller visse af de efternævnte Forhold: a) Landbrugskrisen, b) kriseramte Erhvervs Op-hjælpning, c) Forbedring af Industriens Konkurrenceevne, d) Tilvejebringelse af nye Eksportmarkeder, e) Fiskeriets Ud-vikling til større Beskæftigelse, f) Erhvervsforholdene paa Færøerne, g) offentlige Arbejder og h) Beskæftigelsesspørgsmaalet i de kommende Aar.

Som sagt, alle Partier gik imod dette Forslag, Men alle de Spørgsmaal, den socialdemokratiske Gruppe her havde ført frem, tog Sigte paa en Forbedring af Beskæftigelsesforholdene og havde Relation til det Forhold, at vi befandt os i en Erhvervs-krise, og at det blev vanskeligere og vanskeligere at løse Beskæftigelsesspørgsmaalet, af hvilken Grund vort Parti ønskede, at der virkelig skulde gøres noget; og man tilbød at være med i dette Arbejde, tilbød at yde sin gode Medvirkning til at faa de her nævnte Spørgsmaal løst. Men, som sagt, man rendte Panden imod; de øvrige Partier ønskede ikke at være med hertil. At tro paa, at det hele nok gaar i Lave af sig selv ved Kræfternes frie Spil, er Daarskab; det har ikke nogen som helst historisk Baggrund.

Vi har nu levet under disse Kriseforhold i saa mange Aar; og det viser sig, at

man ikke kan faa bragt disse Uting i Orden, men at det maa være nødvendigt at tage fat paa praktiske Foranstaltninger. Det med Kræfternes frie Spil er en Idé, der fuldstændig er forkastet af de faktiske Forhold. Vi har her i Landet en udmærket Arbejders-stand, der er i Stand til at konkurrere med godt Arbejde. Og hvad angaar Præcisions- og Kvalitetsarbejde, tror jeg, at de danske Arbejdere staar fuldt paa Højde med enhver anden Nations Arbejdere. Hvad Arbejds-tempoet angaar, som man ogsaa somme Tider klandrer, er det min Overbevisning, at det her i Landet er i hvert Fald større, end hvad jeg har set adskillige Steder i Udlandet; denne Opfattelse staar jeg ikke alene med, den deles af adskillige Arbejdsgivere, som har set, hvordan Arbejdstempoet er andre Steder.

Nu erkender jeg, at disse Spørgsmaal naturligvis ogsaa har en økonomisk Baggrund. Det er i Øjeblikket næsten umuligt at starte nye Industrier. Efter de store Bankkrak er Bankerne blevet meget forsigtige med at udlaane Penge til nye Foretagender, en Forsigtighed, som vel nok kan forklares; kun havde det været ønskeligt, om Bankerne havde sigtet deres Klientel paa et noget tidligere Tidspunkt, saa havde vi maaske undgaaet en Del af de Bankkrak, vi har maattet opleve. Ved Bankernes afvisende Stilling overfor Startning af nye Industrier er det private Initiativ selvfølgelig i høj Grad lammet, fordi Startning af nye Industrier og Udvidelse af de Virksomheder, vi allerede har, kræver Kapital. Men kan det private Initiativ ikke løse Opgaven — og meget tyder paa, at det ikke kan —, maa Samfundet gennem Regering og Rigsdag tage Opgaven op til Løsning. Intet kan være mere farligt, end om man vil sige: Ja, Bankerne vil ikke starte noget nyt, de vil ikke laane Penge til ny Start, og vi andre sidder her paa Rigsdagen med Hænderne i Skødet, som om det slet ikke vedrører os, om Beskæftigelsesproblemet bliver løst eller ikke.

Det er imidlertid ikke alle de Foranstaltninger, der skal foretages, som vil koste Penge. Jeg skal først nævne en Foranstaltning som den, at Varer, der kommer fra Udlandet, blev stemplet: Udenlandsk. En stor Del handlende ser deres Fordel ved at sælge udenlandske Varer uden at gøre Kunderne opmærksomme paa, at Varerne ikke er danske, og dette sker ofte paa Omraader, hvor den danske Vare i Kvalitet staar over den udenlandske. Jeg tror ikke et Øjeblik paa, at en Foranstaltning som denne vilde volde store Vanskelig-